

Muntanya del Montpeità

Sant Fruitós de Bages

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Montpeità. Entre el poble de Sant Fruitós i el Llobregat. (08272 Sant Fruitós de Bages)
Emplaçament	Des del nucli de Sant Fruitós, cal agafar el camí que mena al mas Les Brucardes.

Coordenades:

Latitud:	41.74415
Longitud:	1.88813
UTM Est (X):	407549
UTM Nord (Y):	4621967

Classificació

Número de fitxa	08213-105
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Caldria un esforç de recuperació d'alguns camins, i de les fonts que dins l'espai de la muntanya s'ubiquen. Una altra de les pressions que pateix el turó és el creixement de la urbanització de les Brucardes.

Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Titular:	Diversos

Fitxes associades:

[Mas les Brucardes](#)

[Sant Sebastià de les Brucardes](#)

[Capella de Sant Valentí](#)

[Sant Onofre](#)

[El Montpeità](#)

Autoria de la fitxa	Raquel Valdenebro Manrique
----------------------------	----------------------------

Descripció

Turó de grans proporcions ubicat a migdia del terme de Sant Fruitós, que té com a afrontacions, al nord el nucli urbà de Sant Fruitós, a migdia el riu Llobregat, a llevant la partida de l'angle i el monestir de Sant Benet, i a ponent l'autopista A-18. Es tracta d'un espai amb ocupació humana antiga, que manté alguns trams urbanitzats a ponent, ocupats per la urbanització nascuda a la dècada del 1960 anomenada Les Brucardes, que envolta l'antic mas, i espais de conreu i bosc a migdia i a llevant. Es tracta d'un espai profundament humanitzat des de l'Edat Mitjana, ocupat per antics conreus, especialment vinya, que queda manifestat per l'abundant presència de barraques de vinya i marges a llarg de tota la muntanya. D'altra banda, malgrat que antigament es testimonia la presència de molts masos i cases per tota la muntanya, a partir del segle XVI, anaren desapareixent, restant tota la muntanya sota la propietat del mas Brucart que explotà directament les terres de la muntanya amb ajuda de mossos i parcers. Actualment la vinya és desapareguda i el bosc de pi i roure s'ha anat extenent per les antigues superfícies de conreu i els marges de la muntanya, deixant únicament algunes superfícies a la part superior com a camps de conreu de blat. D'altra banda també es constata la presència de nombrosos testimonis del passat, com són els jaciments de Sant Onofre, la capella de Sant Valentí etc. El seu interès com a zona natural és altíssim, ja que la pressió urbanística, industrial i de comunicacions del terme és molt forta. D'altra banda, el creixement urbanístic del poble, s'ha extès cap al cantó del montpeità, arribant els carrers i cases fins pràcticament els peus de la muntanya. També cal tenir present que aquesta pressió urbanística i industrial s'extén cap a altres cantons del municipi, deixant la muntanya com un reducte natural òptima per destinar al lleure i a l'esplai.

Observacions:

L'abundància de testimonis humans a la muntanya del Montpeità, converteix l'indret en un lloc d'elevat interès arqueològic.

Bibliografia

AA.DD. (1997). Guia d'espais d'interés natural del Bages CEB. Manresa. AA.DD. (2003). Guia del Bages. Els municipis i el seu patrimoni històric, artístic i natural. CEB. Manresa.

